

Центральному депозитарії. Централізація ведення реєстрів прав власників дозволила уникнути ситуацій з подвійними реєстрами акціонерів, проблем з підтвердженням прав власності на цінні папери та інших спірних питань щодо обліку обігу цінних паперів.

Оскільки в оновленій депозитарній системі немає місця такій проміжній ланці, як реєстратори та зберігачі, значна частина цих формувань припинила свою діяльність, інша перетворилася в депозитарні установи з повноваженнями обліку прав на власні цінні папери та обслуговування їх обігу.

У провідних країнах світу ключовим інститутом депозитарної системи, який забезпечує ефективне функціонування ринків капіталу є Центральний депозитарій. Наявність єдиного депозитарію в країні зробила депозитарну систему більш зрозумілою для національних та іноземних інвесторів. Емітенти цінних паперів набули змогу отримати повний комплекс якісних послуг з обслуговування, випуску бездокументарних цінних паперів в Центральному депозитарії України.

АУДИТ ЯК ПРОЦЕДУРА КОНТРОЛЮ ЗА РОЗРАХУНКАМИ ПІДПРИЄМСТВА З ПОКУПЦЯМИ ТА ЗАМОВНИКАМИ

Ковальчук Юлія Олегівна

Студентка спеціальності «Облік і аудит»

Науковий керівник: Буслаєва Г.В., старший викладач кафедри бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
(Одеса, Україна)

На сучасному етапі розвитку економіки України підприємства мають дуже великі обсяги дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи і послуги, що значно погіршує їх платоспроможність та фінансову стабільність. Створення чіткої та дієвої система контролю за розрахунками підприємства з покупцями та замовниками здатне забезпечити її ефективне функціонування. Тому важливого значення набуває аудит розрахунків підприємства з покупцями та замовниками, який стимулює підприємство до ефективної системи обліку розрахунків і надійної системи внутрішнього контролю.

Аудит розрахунків підприємства з покупцями та замовниками полягає в тому, щоб допомогти підприємству сформулювати рекомендації і визначити заходи по ліквідації заборгованості, не лише як засобів покращення розрахункових операцій, але і фінансового

стану підприємства.

Метою аудиту є підтвердження достовірності відображення в обліку та звітності (в усіх суттєвих аспектах) розрахунків підприємства з покупцями і замовниками.

Основними завданнями аудиту розрахунків підприємства з покупцями та замовниками є: встановлення реальності дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи і послуги та її законності виникнення; оцінка внутрішнього контролю щодо розрахунків підприємства з покупцями та замовниками; перевірка правильності оцінки дебіторської заборгованості та розрахунку величини резерву сумнівних боргів; проведення інвентаризації дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи і послуги; перевірка первинних документів, пов'язаних із розрахунками з покупцями та замовниками; оцінка синтетичного і аналітичного обліку розрахунків з покупцями та замовниками; встановлення своєчасності погашення заборгованості покупцями та замовниками; перевірка списання дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи і послуги, строк позовної давності якої минув; аналіз доцільності та своєчасності заходів, вжитих підприємством щодо ліквідації обставин, які спричинили прострочену заборгованість; перевірка правильності відображення дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи і послуги в фінансовій звітності підприємства та ін.

Виконання аудитором поставлених перед ним завдань щодо аудиту розрахунків підприємства з покупцями та замовниками надає змогу якісно і своєчасно провести заплановані аудитором етапи перевірки і скласти достовірний аудиторський висновок.

Джерелами інформації для аудиту розрахунків підприємства з покупцями та замовниками є: наказ про облікову політику підприємства; первинна документація підприємства (договори, рахунки-фактури, видаткові накладні, акти приймання-здачі виконаних робіт, податкові накладні, товарно-транспортні накладні, платіжні доручення, виписки банку, прибуткові касові ордери, розрахунки бухгалтерії тощо); реєстри синтетичного та аналітичного обліку розрахунків підприємства з покупцями та замовниками; фінансова звітність підприємства; інформація одержана в ході аудиторської перевірки; аудиторські висновки, матеріали попередніх перевірок, здійснених іншими суб'єктами контролю та ін.

Предметна і детальна частини методики аудиту розрахункових операцій реалізуються за допомогою різних аудиторських процедур, що містять арифметичний контроль, прийоми документального аналізу, звірення синтетичного й аналітичного обліку, відстеження

облікових записів за кореспондуючими рахунками, тестування та підтвердження оборотів і сальдо за рахунками бухгалтерського обліку, аналітичні процедури.

Найбільш ефективним є застосування методів документальної та фактичної перевірки, серед яких можна виділити прийоми дослідження окремого облікового документа, а також групи документів, що відображають одну чи кілька взаємозалежних операцій або рух однорідного майна, контрольну перевірку поточних розрахунків, одержання письмових довідок фахівців, тестування осіб, що мають пряме чи непряме відношення до досліджуваного факту господарської діяльності.

Проведення аудиту розрахунків з покупцями та замовниками потребує дотримання послідовних етапів, таких як:

- перевірка результатів інвентаризації дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи і послуги;
- оцінка системи внутрішнього контролю розрахунків з покупцями і замовниками (проводиться шляхом тестування на предмет відповідності таким критеріям: постійність, повнота, своєчасність контролю, його наслідки);
- аналіз складу дебіторів, визначення крупних покупців і замовників, складання їх переліку;
- перевірка наявності та правильності оформлення первинних документів (виконується процедурами суцільного або вибіркового огляду наявних документів);
- оцінка синтетичного та аналітичного обліку, правильного використання відповідних рахунків (інформація аналітичного обліку повинна бути тотожною даним синтетичного обліку та показникам звітності в розрізі класифікації заборгованості);
- перевірка належної класифікації дебіторської заборгованості (особлива увага звертається на прострочену, сумнівну та безнадійну заборгованість);
- правильність оцінки дебіторської заборгованості (чи дійсно на такі суми були зобов'язання покупців та замовників, чи підтверджуються вони актами звіряння взаєморозрахунків);
- перевірка правильності створення резерву сумнівних боргів;
- перевірка правильності та своєчасності погашення заборгованості покупцями і замовниками;
- зіставлення показників бухгалтерської і не бухгалтерської звітності щодо наявності та погашення дебіторської заборгованості покупців і замовників;
- перевірка правомірності списання безнадійної дебіторської

заборгованості та відображення цих операцій в обліку тощо.

Після виконання аудитором необхідних аудиторських процедур для формування аудиторських доказів, аудитор складає аудиторський висновок (звіт незалежного аудитора).

Для ефективного функціонування підприємства важливо здійснювати постійний контроль розрахунків підприємства з покупцями та замовниками. Проведення аудиту дебіторської заборгованості підприємства за продукцію, товари, роботи і послуги має велике значення, так як сприяє впорядкуванню інформації, прозорості та достовірності даних щодо розрахунків підприємства з покупцями і замовниками.

Крім того, аудит розрахунків підприємства з покупцями та замовниками дозволяє виявити слабкі сторони системи бухгалтерського обліку і внутрішнього контролю.

РОЗВИТОК КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У ВІДНОСИНАХ З ПРАЦІВНИКАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Крістева Елла Анатоліївна

Студентка спеціальності «Облік і оподаткування» (магістр)

Науковий керівник: Кусик Н.Л., к.е.н., доцент, завідувач кафедри бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
(Одеса, Україна)

Сучасний етап розвитку держави характеризується важливими змінами в багатьох сферах не тільки економічного, але й соціального життя суспільства. В умовах швидкого розвитку сучасним підприємствам необхідно сформувати ефективні підходи до управління персоналом. Працівників підприємства треба розглядати в якості інструменту, що у випадку злагодженого управління, здатний якісно впливати на стабільну діяльність підприємства. Отже, сьогодні корпоративна соціальна відповідальність у відносинах з працівниками підприємства є актуальною серед наукових досліджень.

Корпоративна соціальна відповідальність (далі скорочено - КСВ) – це новий підхід до діяльності підприємства, який базується на поєднанні інтересів підприємства та потреб різних груп стейкхолдерів або зацікавлених сторін (суспільства, територіальної громади, працівників, споживачів, постачальників, акціонерів тощо), та